

Čís. 10359.

Firma kupce jednotlivce není právním podmětem vedle něho a mimo něho. Několik firem téhož kupce jednotlivce nelze považovati za různé právní podměty. Věřitelé jedné firmy mohou se domáhati zaplacení svých pohledávek i ze jmění druhé firmy téhož dlužníka.

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1930, Rv II 881/29).

Proti žalobě firmy G. namítali žalovaní započtením vzájemné pohledávky z právního poměru s firmou D., jejímž majitelem právě tak jako majitelem firmy G. byl Alois G. **P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e** uznal podle žaloby. O vzájemných pohledávkách uznal, že nejsou proti žalující firmě po právu. **O d v o l a c í s o u d** napadený rozsudek potvrdil.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadený rozsudek jakož i rozsudek prvního soudu ve výroku o vzájemných pohledávkách a uložil prvnímu soudu, by o těchto vzájemných pohledávkách dále jednal a znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Jde o řešení právní otázky, zda dovolatelé mohou uplatňovati vzájemné pohledávky proti žalující firmě ač, jak zjištěno, vznikly z právního poměru s firmou Julius D. Zjištěno a nesporno jest, že majitelem obou firem jest Alois G., jenž provozuje oba obchody pod různými firmami. Avšak firma kupce jest jménem, pod nímž obchod provozuje, netvoří a nepředstavuje však právní podmět vedle něho nebo mimo něho a také se nerozeznává u kupce jednotlivce mezi jeho soukromým a obchodním jménem jako při obchodních společnostech. Několik firem kupce jednotlivce nelze proto považovati za různé právní podměty. Věřitelé jedné firmy mohou se domáhati zaplacení svých pohledávek i ze jmění druhé firmy, neboť jde o jediného dlužníka (viz Staub-Pisko, Komentář čl. 15 § 1). Jest tudíž dovolatele považovati za oprávněné, by proti pohledávce žalující firmy namítali započtením pohledávky z právního poměru proti firmě Julius D., jejíž majitelem jest, jak již bylo podotčeno, rovněž Alois G. Poněvadž se soudy nižších stolic, vycházejíce z mylného právního předpokladu nezabývaly otázkou jsoucnosti a výše vzájemných pohledávek dovolatelů, bylo uznati, jak se stalo (§ 496 čís. 2 a 3, §§ 510 a 513 c. ř. s.).

Čís. 10360.

Výnos ministerstva železnic ze dne 24. září 1921 čís. 53.924, pokud jím bylo nařízeno

1. v § 2 pod čís. 2 a ve výkladu jeho ku § 2 čís. 2, že — při přestupu všeobecném, jest propočísti služební dobu v nižším statu ztrávenou podle lhůt platných pro nový status — jen za předpokladu, že zaměstnanci,